

**Report regarding the
Evaluation of the Rathenau Instituut 2006-2011**

QANU March 2013

TABLE OF CONTENTS

1. INTRODUCTION	5
2. EXECUTIVE SUMMARY OF FINDINGS AND RECOMMENDATIONS.....	7
3. SAMENVATTING IN HET NEDERLANDS	9
4. CONTEXT OF THE RATHENAU INSTITUUT IN 2012	11
5. FINDINGS BY THE EVALUATION COMMITTEE	13
5.1. Image, position and tasks of the Rathenau Instituut.....	13
5.2. Stakeholders.....	14
5.2.1. Parliament.....	14
5.2.2. General public.....	16
5.2.3. Knowledge infrastructure (research institutes, universities).....	16
5.2.4. Departments/ ministries.....	16
5.2.5. Conclusion.....	16
5.3. Agenda-setting of activity programme and collaborations.....	17
5.4. Science System Assessment versus Technology Assessment.....	17
5.5. Scientific quality for supporting primary activities and measuring impact.....	18
5.6. Communication strategy and profiling	19
5.7. International position.....	20
5.8 Position within KNAW and independence of the institute	20
6. COMMENTARY ABOUT THE FUTURE	23
7. RECOMMENDATIONS	25
7.1. Previous evaluation.....	25
7.2. Present evaluation	25
APPENDICES	27
Appendix A – Composition and task of the Evaluation Committee.....	29
Appendix B – Governmental Decree (in Dutch).....	33
Appendix C - List of discussion partners.....	39
Appendix D – Recommendations by the 2006 Committee	41
Appendix E – Resonse to the report by the Rathenau Instituut.....	43
Appendix F – Resonse to the report by the WRR	47
Appendix G – Resonse to the report by the KNAW	49

1. Introduction

In the modern world it is not possible to ignore the influence of new technologies on society. Internet, smart phones and medical equipment are part of daily life, and new developments in these fields and elsewhere appear repeatedly, with both promising and unsettling effects. The speed of change sometimes affects our personal lives, and society at large has to continually find ways to deal with these developments. Science and technology are considered important driving forces for economic, societal and social progress, and thus it is essential for policymakers to obtain crucial information about the knowledge system in order to help society anticipate future opportunities and challenges. In addition, it is considered at least as important to inform citizens about the changes and get them involved.

NOTA, the predecessor of the Rathenau Instituut was established by the Minister of Education and Science with the goal to broaden decision-making power surrounding science and technology. By involving citizens and civilian organizations in decision-making and by signalling societal implications at an early stage, science and technology could take part in democratic debate. In 1994 NOTA was renamed Rathenau Instituut and in 2004 the institute was given a second task, Science System Assessment (SciSA). The purpose of this task is to research and integrate knowledge on the way the science system functions, in order to broaden science policy. The Rathenau Instituut is an independent institute with four departments; Technology Assessment (TA), SciSA, Corporate Communications and Management and Support. The institute has an independent board whose members are appointed by the Minister of Education, Culture and Science. The institute is placed under the management of the Royal Netherlands Academy of Arts and Science (KNAW). The Decree on the Establishment of the Rathenau Instituut mandates that the Rathenau Instituut is to be evaluated by an external committee every five years. For a number of reasons, the last evaluation (Cornielje Committee) dates back to 2006. As a consequence, the present evaluation covers six years (2006 – 2011).

In a decree published in the 'Staatscourant', the State Secretary of Education, Culture and Science established the present Evaluation Committee (Committee), chaired by Mrs. Annemarie Jorritsma (Appendix A). The Committee was tasked with assessing the contribution of the Rathenau Instituut to:

- a) the social debate on issues related to the consequences of scientific and technological developments and the social position of the institute,
- b) the forming of political judgements on issues that are related to or the consequence of scientific and technological developments, and more specifically the contributions of the Institute to both Houses of the States-General and the European Parliament,
- c) expanding insight into the functioning of the science system and its contribution to science policy and the forming of political judgements in both Houses of the States-General,
- d) the scientific quality of the work of the Rathenau Instituut whereby account should be taken of the condition that, in accordance with the Decree on the Establishment of the Rathenau Instituut, the institute can only perform research or have research performed for the purposes set down in Article 3 of that decree (see Appendix B), and
- e) the safeguarding of the special position of the Rathenau Instituut within KNAW in connection with its independent and impartial nature.

The Committee met four times between July and November 2012 to discuss its findings regarding the Rathenau Instituut. Within its task and based on the self-evaluation report and interviews with the management of the Rathenau Instituut and stakeholders (see Appendix C), the Committee identified a number of topics that it considers important in the assessment of past performance as

well as for the prospective, future activities of the institute. The contributions of all stakeholders were useful to the Committee in forming its opinion regarding the functioning of the Rathenau Instituut. It was furthermore very helpful to the Committee to discuss and fine tune its findings on multiple occasions with the management and board of the institute.

In addition, the Committee paid attention to the way the Rathenau Instituut has dealt with the recommendations made by the previous committee. Finally, the Committee tried to formulate a number of tangible recommendations to help the Rathenau Instituut forward in the next period.

The response of the Rathenau Instituut to the draft report by the Committee is provided in Appendix E. In addition some changes were made in the phrasing of the report, based on the comments by the institute. After including the response of the institute the KNAW and the WRR were asked to comment on the report before finalization. The final report was given to the Minister of Education, Culture and Science by the Chair of the Committee.

2. Executive summary

The mission of the Rathenau Instituut is *stimulating the formation of public and political opinion on science and technology*. This results in a combination of a heterogeneous group of stakeholders and different tasks, making the institute rather hybrid. This hybrid character makes it difficult for stakeholders to understand the image and tasks of the institute clearly and to estimate the added value of the Rathenau Instituut in relation to organisations that work on similar topics or with similar stakeholders. However, the Committee is convinced that the institute is complementary to these other organisations, specifically by being the most relevant link between political and public opinion formation and technology issues. Unlike any other organisation the Rathenau Instituut is aware of when to convey the right (and right amount of) timely information to its stakeholders.

In Chapter 4 the context of the present evaluation is provided. In Chapter 5 the Committee provides its actual evaluation of the Rathenau Instituut. Based on information provided by the institute and discussions with representatives of the institute as well as stakeholders, the committee formed its opinion on the functioning of the institute between 2006 and 2011.

The Committee tried to identify the most important stakeholders of the Rathenau Instituut. First and foremost is Parliament (House of Representatives and Senate). By providing all MPs with common, reliable knowledge on politically sensitive topics, the institute provides a solid foundation on which political parties can base their position. The familiarity of many of the MPs with the Rathenau Instituut could be improved. The Committee realizes that there are a significant number of obstacles in obtaining brand awareness, e.g. the many reports MPs receive on a daily basis and regular arrival of new MPs. However, the Committee strongly stimulates the institute to continuously put effort into its relation with Parliament. The second stakeholder is the general public. The Committee emphasizes that informing the public should always be supportive of the institutes duty towards Parliament. When targeting specific audiences, the institute should look for partners that are known by the target audience. This was already done (successfully) in several projects and resulted in a high impact. The third group of stakeholders is the knowledge infrastructure, e.g. universities. The Institute should find a balance between doing research *in house* and collaborations with other research organisations. Also, attention should be paid to disseminating reports beyond the inner group of stakeholders which will lead to a greater impact of the institute's activities. The final group of stakeholders the Committee identified is the departments and ministries. The most relevant departments already make use of the expertise of the Rathenau Instituut. Exploring the possibilities to increase the number of departments that make use of the institute's output and advice would benefit the position of the institute.

The Rathenau Instituut has two main departments, Technology Assessment (TA) and Science System Assessment (SciSA). In the past period SciSA has matured as a result of greater funding and more staff, to which the Ministry of OCW committed when making the department part of the Rathenau Instituut . Its increased size and maturity make the institute less dependent on other research institutes in generating reliable data.

The combination of the two departments within the Rathenau Instituut was approached from several perspectives by the Committee. It observed potential friction between the *ex ante*, opinion-shaping and forum functions of TA and the more *ex post* function of SciSA. It finally concluded that both departments can exist in one institute and it would even be possible to bring TA and SciSA together regarding some topics. Close collaboration should first be evaluated in a formal way with a limited number of projects. Despite collaboration within the institute, the Committee is convinced that stakeholders have different expectations from the two departments. Thus, separate entities and preferably communication strategies are required towards the outside world.

The missions and aims make it difficult to assess the scientific quality of the institute's work, since publishing high-quality articles is not a primary goal. However, the Committee has read a number of publications and was generally impressed by their scientific quality. This finding was confirmed by the many stakeholders the Committee interviewed. In addition, the combination of major reviews, e.g. for Members of Parliament, with academic publications in international journals is highly appreciated by the Committee. It was difficult to assess the impact (both academic and non-academic) of the institute's output. Much of the impact is indirect and difficult to trace back to the Rathenau Instituut. Based on many of its interviews the Committee concludes that the impact is considerable but advises it to formulate clear performance indicators for better assessment.

In the past period the Rathenau Instituut has invested in its Corporate Communication department and formulated a new communication strategy. The Committee concluded that the products of the institute are often valuable and innovative, but also learned that many products do not reach beyond the inner circle of stakeholders and, as a consequence, lack impact. Although it acknowledges the difficulties in formulating a communication strategy that covers the high number of topics and stakeholders of the institute, the Committee wonders if the overall communication strategy is obtaining sufficient results with respect to the size and experience of staff in the communication department.

Internationally, the institute is doing well. At the European level the Rathenau Instituut is one of the major TA institutes and is aware of the expectations that come with this position.

One of the most valuable assets of the institute is its independent position, and it is considered of the utmost importance that this independence remains. At the same time the Committee stresses that the institute should not isolate itself too much in its pursuit of independence. The Committee considers the Rathenau Instituut as a KNAW institute the most preferable construction at the moment.

The Committee is positive about the future of the Rathenau Instituut. Its task as well as its ability to link political and public opinion forming to technology issues provides the institute with a legitimate basis. For the future focus the institute should make a formal statement including a strategic vision and mission that stretches beyond the next two years.

Concluding, during the assessment of the institute the Committee has noticed a number of positives that should certainly remain. In addition, the Committee made several general remarks about the future of the Rathenau Instituut (Chapter 6) as well as specific recommendations to further improve the institute (Chapter 7).

3. Samenvatting in het Nederlands

De missie van het Rathenau Instituut is *het stimuleren van publieke en politieke meningsvorming over wetenschap en technologie*. De heterogene groep belanghebbenden en de veelheid aan taken die uit deze missie voortvloeien, geven het instituut een hybride karakter. Dit karakter maakt het voor buitenstaanders moeilijk om zich een beeld te vormen van het imago, de doelstellingen en activiteiten van het Rathenau Instituut. Een soortgelijk probleem geldt voor het bepalen van de meerwaarde van het instituut ten opzicht van organisaties die aan dezelfde onderwerpen werken, of met dezelfde belanghebbenden contact hebben. De commissie is er echter van overtuigd dat het Rathenau Instituut complementair is aan andere organisaties en vooral van meerwaarde is door haar positie op het snijvlak van de politieke en publieke opinievorming enerzijds en technologische ontwikkelingen anderzijds. Het Rathenau Instituut weet als geen ander op welk moment en aan wie de juiste (en juiste hoeveelheid) informatie te leveren.

In Hoofdstuk 4 wordt de context van de huidige evaluatie gegeven. In Hoofdstuk 5 vindt de eigenlijke beoordeling van het Rathenau Instituut plaats. Op basis van schriftelijke informatie, gesprekken met afgevaardigden van het Rathenau Instituut en gesprekken met een variëteit aan belanghebbenden heeft de commissie haar mening gevormd over het functioneren van het Rathenau Instituut in de periode 2006-2011.

De commissie heeft geprobeerd de voornaamste belanghebbenden van het Rathenau Instituut te identificeren. Het Parlement (de Eerste en de Tweede Kamer) is volgens de commissie de belangrijkste belanghebbende. Door alle parlementsleden dezelfde, betrouwbare informatie over politiek gevoelige onderwerpen te leveren, legt het instituut een solide basis waarop politieke partijen hun positie kunnen bepalen. De bekendheid van een groot deel van de parlementsleden met het Rathenau Instituut is echter voor verbetering vatbaar. De commissie begrijpt dat zich bij het genereren van naamsbekendheid binnen het Parlement specifieke problemen voordoen, bijvoorbeeld de grote hoeveelheid rapporten die parlementsleden ontvangen en het regelmatig aantreden van nieuwe parlementsleden. De commissie benadrukt echter het belang van continue aandacht voor de relatie tussen het Rathenau Instituut en het Parlement. De tweede belanghebbende van het Rathenau Instituut is de maatschappij. De commissie benadrukt dat activiteiten van het instituut richting de maatschappij altijd in dienst zouden moeten staan van de activiteiten die zij onderneemt richting het Parlement. Bij het informeren of betrekken van specifieke doelgroepen in projecten is samenwerking met partners die al bekend zijn bij de doelgroep cruciaal. Dit heeft in verschillende projecten tot succesvolle output geleid, waarvan de impact groot was. De derde groep van belanghebbenden komt voort uit de Nederlandse kennisinfrastructuur, hiertoe behoren bijvoorbeeld de universiteiten. De commissie meent dat het Rathenau Instituut ten opzichte van deze groep van belanghebbenden een balans dient te vinden tussen het zelf doen van onderzoek en samenwerken met onderzoeksorganisaties. Meer aandacht voor de verspreiding van publicaties buiten de groep van directe belanghebbenden zou voorts de impact van de activiteiten van het instituut kunnen vergroten. De laatste groep belanghebbenden zijn de ministeries en departementen. Veel departementen maken al gebruik van de expertise van het Rathenau Instituut. Het onderzoeken van de mogelijkheden om uit te breiden en structurele banden te leggen kan de positie van het instituut verder versterken.

Het Rathenau Instituut bestaat uit twee afdelingen, Technology Assessment (TA) en Science System Assessment (SciSA). In de afgelopen jaren heeft SciSA zich sterk ontwikkeld door een toename in financiering en werknemers. Dit heeft ertoe geleid dat het instituut minder afhankelijk is van andere onderzoeksorganisaties in het genereren van betrouwbare onderzoeksdata.

Het combineren van de twee afdelingen in één instituut heeft veel aandacht gekregen van de commissie. Ze heeft daarbij onderzocht in welke mate er frictie bestaat tussen de *ex ante*, meningsvormende taak van TA en de *ex post* taak van SciSA. De conclusie van de commissie is dat het mogelijk is TA en SciSA naast elkaar in één instituut te laten functioneren en zelfs op een aantal onderwerpen te laten samenwerken. Ze vindt wel dat verdergaande samenwerking eerst dient te worden geëvalueerd in een beperkt aantal projecten. Los van eventuele samenwerking binnen het instituut, ziet de commissie dat belanghebbenden verschillende verwachtingen hebben van SciSA en TA. Dit houdt in dat de twee afdelingen binnen het Rathenau Instituut herkenbaar moeten blijven voor de buitenwereld en bij voorkeur ieder een eigen communicatiestrategie moeten hebben.

Het uitvoeren en publiceren van kwalitatief hoogstaand onderzoek zijn geen primaire doelstellingen van het Rathenau Instituut. Dit maakt het moeilijk voor de commissie om de wetenschappelijke kwaliteit van het onderzoek vast te stellen. De commissie heeft echter een aantal publicaties gelezen en was onder de indruk van de wetenschappelijke kwaliteit ervan. In verschillende gesprekken werd deze indruk bevestigd door belanghebbenden. De commissie is enthousiast over de combinatie van rapporten voor bijvoorbeeld parlementsleden met wetenschappelijke publicaties in internationale tijdschriften. Het beoordelen van de impact (wetenschappelijk en niet-wetenschappelijk) van de publicaties van het Rathenau Instituut was ook moeilijk, aangezien de invloed van publicaties vaak niet direct te herleiden is naar het Rathenau Instituut. De commissie concludeert op basis van gesprekken en kwantitatieve informatie dat de impact significant is, maar adviseert *performance indicatoren* op te stellen waarmee de impact kan worden gemeten.

In de evaluatieperiode heeft het Rathenau Instituut geïnvesteerd in communicatie en is er een nieuwe communicatiestrategie geformuleerd. De commissie concludeert dat de producten die het instituut levert innovatief en vaak waardevol zijn, maar merkt tegelijk op dat veel producten niet bekend zijn bij doelgroepen die niet direct contact hebben met het instituut. Hierdoor bereikt het instituut niet de impact die zij zou kunnen bereiken. De commissie erkent dat het niet gemakkelijk is een communicatiestrategie te ontwikkelen welke voldoende dekking geeft aan het grote aantal onderwerpen en belanghebbenden van het instituut. Desondanks vraagt de commissie zich af of de huidige investering in communicatie leidt tot voldoende resultaten, zeker gezien de omvang en ervaring van de communicatiestafliden.

Het Rathenau Instituut is op Europees niveau een belangrijke speler in met name TA en neemt duidelijk de verantwoordelijkheid die volgt uit deze positie.

Eén van de meest waardevolle eigenschappen van het Rathenau Instituut is haar onafhankelijkheid, welke zonder twijfel behouden dient te blijven. Tegelijkertijd benadrukt de commissie dat het instituut zich niet teveel moet isoleren in het nastreven van onafhankelijkheid. De gekozen constructie van onderbrengen van het Rathenau Instituut bij de KNAW is volgens de commissie een goede keuze.

De commissie oordeelt positief over de toekomst van het Rathenau Instituut. Het instituut is zeer goed in staat om technologische ontwikkelingen te verbinden met politieke en publieke opinievorming, wat volgens de commissie bestaansrecht van het instituut is. De commissie adviseert het instituut een strategie te ontwikkelen waarin de toekomst op middellange termijn wordt beschreven.

Concluderend is de commissie veel positieve punten tegengekomen bij de evaluatie van het Rathenau Instituut die zeker behouden dienen te blijven. Daarnaast geeft de commissie in algemene zin haar visie over de toekomst van het instituut (Hoofdstuk 6) en geeft ze een aantal expliciete aanbevelingen om het instituut zich verder te laten verbeteren (Hoofdstuk 7).

4. Context of the Rathenau Instituut in 2012

The Rathenau Instituut describes its mission as *stimulating the formation of public and political opinion on science and technology*. To do so, the institute wants to position and present itself as an independent and authoritative source of knowledge and place for debate regarding science, technology and innovation. To be able to unite science, technology, society and politics, the stakeholders of the Rathenau Instituut are very heterogeneous. The institute distinguishes seven categories: politics, policymakers, science, advisory councils and institutes, civil society, the business community, and journalism. The Rathenau Instituut conducted a survey among representatives of these seven groups of stakeholders in order to learn more about its image. One of the outcomes was that stakeholders consider the primary target groups of the institute to be politicians and policymakers. From the interviews and the self-evaluation report, it follows that the Rathenau Instituut has a much wider perception of its stakeholders.

The combination of a heterogeneous group of stakeholders and the various tasks of the institute, led to the conclusion by the Committee that the institute is rather hybrid. This makes it difficult to draw general conclusions regarding particular features of the institute. What can be concluded is that the Rathenau Instituut is continuously active on a number of topics, working with several partners (collaborators) for a variety of stakeholders, and producing different sorts of output. The institute has significant, but nevertheless limited resources. In order to deliver high quality and obtain as much impact as possible, it is thus required to make choices in the topics it selects and the stakeholders it works for.

Based on the 2006 evaluation, the Minister of Education, Culture and Science presented the cabinet's reaction to the evaluation and conveyed a number of standpoints regarding the strategic developments of the institute. Three important aspects were included in her letter to the House of Representatives: the necessity for the institute to gain greater visibility and create a distinct profile; the importance of the advancement of the Science System Assessment department; and the significance of its independence. The institute has implemented, and is still implementing, strategic changes based on the recommendations from 2006.

Since the last review the institute has developed in many ways. It has become more professionalised and as a result has built on its own intellectual capital and became less dependent on universities compared with earlier days. This changed the relationship between the institute and academia. The different position with regard to universities requires the institute to consider how to refresh its relationship with academia, ensuring that its work is not only intellectually robust, but also engages with new development and ideas emerging within the university sector itself. The Rathenau Instituut has significantly increased the resources and output of the SciSA and is in the process of streamlining this department and synchronizing it with its other department, TA. It is also renewing its communication strategy, changing its focus from public participation towards an active media strategy.

5. Findings by the Evaluation Committee

The Committee has carefully read the self-evaluation report and other information provided by the Rathenau Instituut and discussed many aspects of the institute with the various delegations (see Appendix C). It discovered many positive aspects as well as some points for improvement. The stakeholders and Committee were unanimous in their findings on some topics. However, on other topics the opinions of stakeholders differed on whether there were assets or areas for improvement. Considering all the information, the Committee formed its own opinion on the present functioning of the institute, as well as its plans for the near future.

In this report the Committee chose to focus on a number of topics which it considers to be of importance for the functioning of the institute for the years ahead. One of the topics extensively discussed in the evaluation is described in section 5.1. The Committee also spent considerable time on identifying the most important stakeholders of the Institute, described in section 5.2. Other topics included Agenda setting of activity programme and collaborations (5.3), Science System Assessment versus Technology Assessment (5.4), Scientific quality for supporting primary activities and measuring impact (5.5), Communication strategy and profiling (5.6), International position (5.7), and Position in relation to KNAW and the independence of the institute (5.8).

5.1. Image, position and tasks of the Rathenau Instituut

The mission of the Rathenau Instituut is *stimulating the formation of public and political opinion on science and technology*. To achieve this rather broad profile, the institute researches the organization and development of the science system, publishes on the societal effects of new technologies, and organizes debates about issues and dilemmas in the field of science and technology. From the self-evaluation report, interviews with both Rathenau Instituut staff members and other stakeholders and the available publications, the Committee concluded that the Rathenau Instituut has high ambitions. Since the number of topics relevant to the institute is almost infinite and the institute has a broad profile, there is a risk of stretching its expertise too thinly. The Committee advises the institute to set clear boundaries on the number of activities it undertakes. The quality of its work should be impeccable, meaning that the institute simply cannot do all it would like to do.

The Committee agrees with the 2006 Cornielje Committee that the Rathenau Instituut is a hybrid institute, with a lot of different activities and many stakeholders. It noted that this hybrid nature not only makes it possible to act on many topics and execute many tasks, but also makes it difficult to define the image and restrict the tasks of the institute clearly.

The Committee has had many discussions regarding the first aspect of reaction of the cabinet to the 2006 report. Many of the institute's stakeholders and vested interests have limited insight into the profile, task and mission of the Rathenau Instituut. To them it is often unclear what can be expected from the institute and what the institute considers to be part of its task and activities. This subsequently leads to questions - and sometimes confusion and critique - about the position of the Rathenau Instituut, especially in relation to institutes that work (partly) on similar topics or with similar stakeholders, e.g. WRR, AWT and VSNU. The eagerness of the institute to take on new tasks and activities, even beyond its mission, result in an unclear profile and position of the institute. The Committee is convinced that the Rathenau Instituut is complementary to other institutes by being the most relevant link between political and public opinion formation and technology issues, but agrees with many stakeholders that the image of the institute is ambiguous. It would be helpful if the institute would position itself more clearly in the field of other, similar advisory and research institutes and organisations like the aforementioned WRR, AWT and VSNU. Some organisations will be more directly relevant to the core business of the Rathenau Instituut than others, and the

committee thinks it is important for the institute to assess how this relates to its future planning and business model.

The Committee noticed that there are differences in how the institute sees itself versus how stakeholders see the institute. Stakeholders the committee interviewed consider the Rathenau Instituut to be independent in creating its own agenda, while at the project level it does solid research, with extensive collaboration and good-quality output. The self-image is one of not only serving parliament, but also societal agenda-setting. This latter perspective is considered to offer a dissenting voice, suggesting a role for the institute which is about challenging current policy perspectives and assumptions. This task was critiqued in discussions with some partners, while others thought it a valuable role to be performed by the institute. Both for TA and SciSA the major strength of the institute is considered to be the fact that it provides independent data which can be used by others for interpretation and policy-making. This was regularly mentioned by stakeholders and endorsed by the Committee. The Committee is well aware of the difficulties the institute has in finding the right balance between acting as a mediator between different stakeholders in regard to contentious issues and its position as independent supplier of facts to Parliament.

The Committee tried to focus on the core activities it considers to be part of the institute's tasks. The institute has a position in between politics and science, making it different from other research organisations which are not focussed on bringing their results to the attention of policymakers. Stakeholders the committee talked to acknowledged that the Rathenau Instituut is much better equipped and capable of informing parliament and ministries compared to regular research institutes. Universities and other research organisations tend to provide all outcomes and information at once in order to be able to 'paint the full picture'. However, MPs and the general public and other stakeholders are not interested in all of the information at once. They initially require a condensed overview, sometimes with conclusions. The Committee concludes that the Rathenau Instituut is fully aware of when it is timely to convey the right information to certain people. According to the Committee, the institute's director plays a major role in effectively linking research outcomes to policymakers. He is considered to be a political broker with a high affinity for scientific research.

In conclusion, the Rathenau Instituut is doing well in what the Committee considers to be one of its primary tasks, being the crucial link between (solid) scientific research and (political) decision-making regarding technological developments. The Committee does advise the institute to define its position in relation to other (research) organizations and to make sure that the number of topics the institute addresses will not lead to a reduction in the quality of its work. This should form the basis of a well defined self-definition and strategy for the future.

5.2. Stakeholders

The Committee identified the most important stakeholders of the Rathenau Instituut by linking them to the institute's mission and ambitions. Although some stakeholders are more closely connected to TA and others to SciSA, both departments have links to all stakeholders, and the Committee therefore does not make a distinction between TA and SciSA in this regard. The four main categories of stakeholders are discussed in this chapter, prioritized in order of importance according to the Committee.

5.2.1. Parliament

The fundamental assumption of the Committee is that the primary function of the Rathenau Instituut is to inform Parliament. According to the Committee, providing support and information to MPs and strengthening the formation of opinions by Parliament form the basis of its existence. This is also described as its first task in the Governmental Decree (Appendix B). In this respect, the

Committee agrees with the response of the cabinet regarding one of the recommendations of the Cornielje Committee in 2006; the cabinet indicated that it did not favour the construction of formulating a standpoint on publications from the institute, but suggested a further strengthening of the relation between the Rathenau Instituut and Parliament. The Committee recognised that, on the one hand, since the cabinet is not required to provide a formal response to the institute's reports, there was a risk of publications not getting the attention they deserve. On the other hand, this forces the institute to send publications to Parliament which are stimulating, perhaps provocative, to encourage Parliament to put the topic on the political agenda.

The contribution of the Rathenau Instituut to policy-making by Parliament lies in providing timely, sound and reliable information. This allows all individuals and political parties in Parliament to start a discussion on topics – often politically sensitive ones – based on common, reliable knowledge. An example in which the Rathenau Instituut did a very good job was the dossier on nanotechnology. At the right moment, early on in the process, staff members of the institute went to the House of Representatives and asked the politicians pertinent and provocative questions and provided reliable facts on the topic to create a common knowledge basis. With this, the institute contributed to a high-level debate in Parliament. Another example is the Electronic Patient Dossier (EPD). Before members of the House of Representatives were informed properly, political opinions had already been formed, and it was no longer possible to change these opinions with facts. Remarkably, the Senate subsequently involved the Rathenau Instituut in this dossier and was very pleased with its input and activities, despite current political developments on this topic. These examples show that decision-making on politically sensitive topics can be stimulated and facilitated by publication of politically neutral facts, resulting in positions of political parties that are less polarized and more based on a common knowledge basis. It also shows that the timeliness of providing this knowledge basis is of the utmost importance.

From interviews with the management team of the Rathenau Instituut as well as with delegates from both the Senate and the House of Representatives, it became clear that once MPs became familiar with the Rathenau Instituut, they highly valued and appreciated its work. It was stated that the institute is capable of providing sizable reports as well as the right amount of information at the right time and often in a useful package. However, despite considerable efforts by the institute over the past few years, many MPs are not familiar with the existence of the Rathenau Instituut and those who do know about it are often unaware of the unique relationship between the institute and Parliament. According to the Committee, there are two main problems the institute faces in its contact with Parliament. The first is that new MPs arrive frequently (due to four elections in ten years). These new members need a significant amount of time to familiarize themselves with their new position; the Rathenau Instituut is only one of many organisations and institutes become acquainted with. Second, all MPs (not only new ones) receive many reports and other documentation to read. This makes it likely that if the topic is not 'hot' at the moment the report is published, it will not be read.

The Committee once more stresses the importance of the link between the Rathenau Instituut and Parliament and advises the institute to continue, and even increase, its efforts to inform and support MPs. This especially holds for the House of Representatives, but also members of the Senate should more easily find their way to the institute (and vice versa). The Committee was pleased to learn from the interviews that the institute has recently formulated a new strategy to communicate with Parliament. The Committee stresses the importance of becoming known in the first months of a new Parliament, e.g. by publication of a controversial report in this period. Other suggestions by the Committee include meeting the new chairs of standing committees after elections, organizing a plenary meeting for new MPs, an increase in the highly valued activities and products tailored towards Parliament, and remaining closely connected to the clerks and secretariat of the standing committees in Parliament.

5.2.2. General Public

As mentioned earlier in the report, the Rathenau Instituut has a task to inform the general public and stimulate the formation of public opinion formation. The Committee has extensively discussed the way in which the institute should interpret this general and broad task and concluded that informing and consulting the general public should always be supportive of the institute's task towards Parliament. One of the interviewees suggested that *sometimes society is reached via Parliament and sometimes Parliament can be reached via society*. This is strongly affirmed by the Committee and should be part of the decision on why, when and how the general public should be targeted or included. The Committee encourages the Rathenau Instituut to look for collaborative partners when a specific audience is targeted, e.g. as is done with Nemo to target young people and with Birch to publish the report regarding the Dutch policy on Top sectors in science. If the target audience is familiar with the chosen partners, it is easier for the institute to obtain impact.

5.2.3. Knowledge infrastructure (research institutes, universities)

To become an important player in its discipline, the Rathenau Instituut has strongly invested in its own expertise. Compared to the early years of its existence, it is now less dependent on collaborations to produce high-quality scientific results. The Committee concludes that by becoming an established institute, the Rathenau Instituut should now start to look for a balance between *in house* expertise and collaborations with other research organizations. This will not only keep the institute closely related to other organizations, but will also allow it to work on more topics with high-quality output without having to increase its budget.

The Committee furthermore learned that the institute is very well known by some of the stakeholders in the knowledge infrastructure, while others are less familiar with it. This partly has to do with the high number of topics the institute focuses on, leading to many researchers and staff members in multiple disciplines and organizations being stakeholders. Excellent reports are published by the institute and could be of great use to researchers in the disciplines involved. However, researchers are often unaware of the institute's reports, resulting in a loss of impact. Within the limitations – financial, time and breath of the infrastructure – the Committee advises the institute to put effort into disseminating a report beyond the inner group of stakeholders that is already familiar with the institute. This requires an active media strategy (see also section 5.6).

5.2.4. Departments/ ministries

The Committee interviewed representatives of three ministerial departments and observed differences in the way these departments interact with the Rathenau Instituut. With regard to the task and activities of the institute, the most closely affiliated department is Education, Culture and Science (OCW). Indeed, this department is making the most and broadest use of the activities of the Rathenau Instituut and is well aware of its benefits. Other departments deal with the institute on a more occasional basis and for specific topics. It is understandable that some departments are more likely to work with the Rathenau Instituut, but the Committee thinks that providing reliable facts and figures to many departments and supporting them in decision-making is and should remain part of its core activities.

5.2.5. Conclusion

The Committee realizes that the stakeholders of the institute are not restricted to the groups mentioned in this section, but feels that these four are the most important ones and should form the basis of the institute's profile, activities and communication strategy.

5.3. Agenda-setting of activity programme and collaborations

The Committee has intensively discussed the way the Rathenau Instituut handles its agenda-setting. It understood that the two-year activity programme is set according to a number of internal criteria. Topics are identified and discussed with interest groups outside the institute. Finally, the activity programme is established by the Board of the institute. Within the programme there is some space to react to new, unforeseen developments. The Committee received positive feedback regarding the discussions with stakeholders and organisations on the upcoming programme that is currently being developed. According to the Committee, the setting of the activity programme could be made more transparent by introducing clear procedures. It acknowledges that this introduces an undesirable risk of restricting creativity and speed. However, the feeling is that the current identification of topics strongly depends on individual staff members, and it is unclear to what extent and at what time input from the outside is requested.

As mentioned, the Rathenau Instituut seeks input from many stakeholders in its agenda-setting. The Committee encourages the institute to also consider collaborations that are more upstream in this process. The Rathenau Instituut should keep its independence in mind, at all times, but should collaborate as much and as upstream in the process as possible. This will help to avoid stretching expertise too thinly and at the same time assure that all relevant topics receive adequate attention. The Cornielje Committee recommended that the activity programmes of the House of Representatives and the Rathenau Instituut should be attuned as much as possible. Although the Committee realises that the way the permanent committees in Parliament are set up is a hurdle in attuning activity programmes, it fully agrees with this recommendation.

In conclusion, it is recommended to make the agenda-setting more transparent and streamline it with – or at least communicate it in an early stage to – organizations that work on similar topics and Parliament.

5.4. Science System Assessment versus Technology Assessment

At the time of the previous assessment, the addition of the Science System Assessment (SciSA) to the institute was very recent. The Cornielje Committee recommended that the development of the SciSA within the institute must be put in a higher gear. Increasing means led to a rise in staff over the past seven years and to a maturing of the SciSA department, according to the present Committee. When compared to the Technology Assessment (TA) department, however, further maturing is still required. This is understandable since creating a network takes time. The Committee is convinced that the products are based on reliable, thorough research and are of great value for political decision-making. The institute managed to gather a number of talented researchers who are increasingly capable of producing reliable facts and figures. The challenge ahead for the department is to carefully consider which research could – and should – be done by other research organizations, and which research should remain within the Rathenau Instituut. According to the Committee, further growth of the SciSA department is not required for its optimal functioning, and in the present economic situation, is unlikely and not desirable. This implies that the SciSA department might consider transferring activities to or increase collaboration with external partners.

In addition to the Rathenau Instituut working with external partners, the Committee discussed the collaboration between the TA and SciSA departments within the institute. It learned that collaboration between the two departments is increasing. The management team convinced the Committee that the two departments primarily work independently and collaborate when surplus value can be obtained. In the past period more and more connections were made (at both the management and project level) between the two departments. The future aspirations are to extend

the connections and further integrate the two departments, without losing the core functions and core activities.

According to the Committee, it would be possible to bring TA and SciSA together for some topics, e.g. when exploring whether the Dutch science system is prepared for and able to respond to innovative changes in technological fields (especially in terms of capacity and resources, or how a scientific field is organised, or indeed a form of prospective science system assessment that deploys science system dynamics). Regulation is also an area where the two domains can be brought together productively by showing what implications new science might have for regulatory processes (TA) and how this might impact on the capacity of the system (SciSA). At the same time the Committee has some reservations. Not only is such integration virtually absent in similar European organisations, the Committee observes possible friction in further combining the two departments. The *ex ante*, opinion-shaping and forum function of TA should be scientifically sound, but sometimes requires unorthodox methods and opinion-forming to mobilise Parliament and other stakeholders, while SciSA is more *ex post*, independent and less opinion-shaping.

Finally, according to the Committee the different functions of the two departments are partly causing the unclear profile and mission of the institute. Although both departments have the same stakeholders, they should have their own outward identity. A research institute or scientist, but also an MP, who need reliable facts and figures require a different approach and communication strategy than a MP who wants to form his/her opinion on a certain topic. Different stakeholders will approach the institute with different requests and expectations, and will assess the institute (and its two departments) on different criteria and expectations. The Committee is convinced that TA and SciSA can be combined into one institute, and can even strengthen and make use of each other on certain occasions. At the same time, it emphasizes that the two departments should remain separate entities, especially towards the outside world. It advises the institute to articulate how further collaboration could be arranged between the two departments. This plan should be evaluated in a formal way with a limited number of projects that are considered to be fit for collaboration, in order to determine the possibilities and constraints inherent in such collaboration.

5.5. Scientific quality for supporting primary activities and measuring impact

First, the Committee would like to remark that it is difficult to assess the scientific quality of the institute, since the objective of the scientific work is based on the mission and aims of the Rathenau Instituut as a whole. The mission and aims are not just to publish high-quality peer reviewed articles, but to use those publications and articles to scientifically support the work and activities of the Rathenau Instituut. The institute differs in that respect from other research institutes (KNAW) and research groups at universities. For an external *peer review* of the scientific work to be valuable, the institute should formulate scientific quality indicators through which it could be assessed. Nevertheless, the Committee has read a number of publications written by staff members of the Rathenau Instituut. With respect to the kind of organization the institute is, the Committee was generally very impressed by the scientific quality of the publications. This was confirmed by many of the stakeholders the Committee talked to during the evaluation procedure. Although the institute is not known for its radical and risk-taking research, it is considered to be very timely in spotting and identifying important themes and doing solid research. The stakeholders furthermore claimed that publications by the Rathenau Instituut are highly valued and of high scientific quality.

The Rathenau Instituut was requested to select five scientific publications as well as five reports. The Committee read them and concluded that they are of high standard. It noticed that often (major) reports are accompanied by papers in international journals with a high citation index on the same topic (such as *Research Policy*). Combining products for both the academic community and a more general public (including Parliament) on one topic is highly appreciated by the Committee and provides an excellent basis for the different outward identities of the two departments, as

mentioned in the previous section (5.4). The overall conclusion of the Committee is that the Rathenau Instituut does thorough research and produces a solid, reliable output. Not only are results written down in reports and presented in other forms to the general public and policymakers, the institute also publishes its results in appropriate peer-reviewed journals.

In addition to a qualitative, solid research output, the Rathenau Instituut is expected to have a certain impact on society, politics, policymakers and other stakeholders. Like measuring and assessing the quality of the research, it is difficult for the Committee to assess the impact of the work of the entire Rathenau Instituut. The Committee read the case studies provided in the self-evaluation report and was positively struck by the different target audiences they had. Roughly three different types of case studies were identified by the Committee. The first type is directed to a broad audience, often having a lot of impact. However, most of the impact was indirect; the results of these case studies were picked up by journalists who were scarcely aware of the original source. According to the Committee, this is not unusual in the way in which the press deploys information from science, and as such this is not an indication of a particular weakness of the Rathenau Instituut. The second type of case studies is directed more specifically to Parliament and thus strives less for a wide impact. The third type involved case studies that were providing agendas and wake-up calls. Often these were directed to a limited group of stakeholders, not leading to high impact, but of high interest and likely to have a long-term impact. The Committee concludes that the impact of the Rathenau Instituut is considerable, but not always directly acknowledged. To be able to better measure the impact, the Committee advises the institute to formulate performance indicators and how these relate to specific groups of beneficiaries.

5.6. Communication, media strategy and profiling

In the recent past the Rathenau Instituut has been changing its focus from public participation to an active media strategy. Experience taught the institute that participation processes with citizens do not necessarily contribute to the public and political debate. By active involvement in the media, the institute is trying to start and stimulate public debate. This is done by contributions that, for example, call for protest by other stakeholders. According to the institute, the new approach has resulted in increased media attention. From the discussions with the representatives of Rathenau Instituut, the Committee gathered that one of the innovations in the media strategy is the use of social media like Face book or Twitter. Although it can be agreed that the popular use of these media has great potential for reaching out to a broad new and young audience, it must be realized that these media are notoriously hard to manage and to use as an institution. Many of the hot topics in social media are spin-offs from mainstream media news; the trend is hardly ever the other way around. The Rathenau Instituut and its staff should be present in social media, in order to monitor the events in that sphere, but that cannot replace in any way the core business of a media department investing in and focusing on mass media like newspapers and television and radio. In the digital realities of today, it is essential the Rathenau Instituut has a strong presence on the internet, with a clear and vivid website. This site should be the core of communications, providing news, documents, opinions, reactions, and debate through social media also. In social media, events on the website should be brought to the attention of followers and friends.

The Committee noticed that the Rathenau Instituut is well known within the inner circle of stakeholders. Once an individual, or a group, gets to know the institute, they often know how and where to find information and to get in contact with the institute. However, the outer circle of stakeholders is often unaware of publications, or accidentally stumbles upon them, while they appear to be key stakeholders. The Committee realizes that creating impact does not necessarily require the stakeholder to be familiar with the Rathenau Instituut, but it will help with informing stakeholders about additional information or on other topics.

At the project level, the Committee learned about many nice examples of communication, which went beyond writing and publishing glossy reports. Many of the stakeholders who were interviewed mentioned the institute's valuable and often innovative products. To the Committee it remains unclear, however, to what extent the communication department is in charge of the process of making these products and what strategy lies behind the publications.

The Committee would like to recommend that the Rathenau Instituut explores introducing different communication strategies and target audiences for the two different departments, TA and SciSA. As stated earlier in this report, the Committee is convinced that by explicitly separating the two departments in the view of external parties, the profile, image and position of the institute will become clearer. In this respect, it is likely that two communication strategies will have to run in parallel. Finally, the Committee advises the institute, similar to the advice to set boundaries on the number of topics it should take on, to restrict itself in the number of communication activities.

5.7. International position

The Committee has a generally positive impression of the international, primarily European, reputation of the Rathenau Instituut. It is one of the larger TA institutes in Europe and the only one with both TA and SciSA within one organization. Due to its size, European partners, including the European Commission, expect and require the institute to take a leading position. From the information received, the Committee concludes that the institute is aware of these expectations and complies with them. The institute and its staff are known in Brussels and are highly valued. The Committee recommends that the institute should maintain this position in which input is provided towards the European community as well as taken from it to use for the Dutch situation.

The topics the institute deals with are global issues going beyond Dutch and even European boundaries. Especially in Asia a lot of new developments are currently taking place. The Rathenau Instituut is also adequately focussing on the global level. The Committee fully agrees that major developments might take place outside Europe and should be part of the institute's activities. At the same time, the Netherlands is part of the European Union, and thus the position of Europe is important for the position of the Netherlands and of the Rathenau Instituut. The Committee advises the institute to continuously search for the right balance between time and input at the European versus global levels.

5.8 Position in relation to KNAW and independence of the institute

The independent position of the Rathenau Instituut is one of its most valuable assets. This is not only the opinion of the Committee, but also of most people the Committee interviewed. The independent position offers a public 'space' for critical thinking, which is close to positions of power and yet must ensure its actual advisory role is based on robust evidence. The Rathenau Instituut should be as much about creating trust as about providing answers. It is thus considered of the utmost importance that this independence is preserved.

The report by the Cornielje Committee recommended approaching individual members of the House of Representatives in a more personally tailored manner. As stated earlier in this report, this Committee fully agrees with the focus on members of the House of Representatives (and of the Senate), but is also of the opinion that the institute should operate in a politically neutral way at all times. Questions or requests by individual members should be considered and taken up, if they fit the activities of the institute. The institute should, however, never get entangled in the situation that information or results of research are only communicated to one MP (or a limited number of them). This would strongly damage its independent position. At the same time, the Committee does stress that the institute should not isolate itself too much in its pursuit of independence. The

institute should at all times stay connected to Parliament, society at large and other essential stakeholders and research organizations.

Although the Rathenau Instituut is a KNAW institute, part of its task is to assess (and comment upon) other activities of KNAW institutes. This leads to a potential conflict, but as a result of the independent position of the institute, also within KNAW, the Committee sees no pressing objections to the chosen construction. More specifically, it cannot find a position for the Rathenau Instituut that is preferable to the present construction.

Finally, the institute should be held accountable for its activities and results. The present evaluation is part of this accountability, but the Committee thinks that this evaluation is rather limited with regard to actual results. By formulating qualitative and quantitative indicators, the Rathenau Instituut should make its results comprehensible and easily verifiable on a more frequent basis.

6. Commentary about the future

The self-evaluation report makes some references about the future of the Rathenau Instituut, but it is not sufficiently clear to the Committee what the future aspirations of the Rathenau Instituut really are. The Committee would appreciate a formal statement. This statement should include a strategic vision and anticipate not only the near future – a two-year agenda – but should go beyond that, up to the next ten years. It should also have a retrospective view and include feasible objectives and a strategy on how to meet them.

In its evaluation, the Committee observed a number of good practices that should certainly be continued in the future. For example, the ability to address relevant topics, the high quality of the research, the attempt to open up shared agendas across the TA/SciSA divide, the engagement with a range of stakeholders, and its intention to deepen its research expertise in readiness for the emerging technological change. Also, the ability to convey the right amount of information at the right moment to stakeholders and to justly take a position between science and politics are positively assessed by the Committee.

In addition to these and other positive aspects, the Committee observed some points for improvement. In Chapter 7 specific recommendations that are given in the report are summarized. In this Chapter the Committee provides more general remarks about the future of the institute. It strongly suggests that the Rathenau Instituut articulates its mission more precisely within its specific activities. Despite its many qualities and talented staff, the institute is simply not capable of doing everything it wants. By focussing, the institute will become more specialized and as a result will present a clearer image to the outside world. The Committee encourages the Rathenau Instituut to find a balance between in-house expertise and working together with universities more directly, making use of existing expertise from others. According to the Committee, the institute has now established its own credentials, making it a mature partner in collaborations.

In its future strategy the Rathenau Instituut should first tighten its focus before taking on additional activities. Despite this, the Committee would like to suggest initiating a work theme which has less to do with uncertainty and problematic technologies, etc., and more with the existing, modern technologies that have unintended effects on social behaviour and everyday life, such as mobile phones, transport networks, etc. These 'wicked problems' refer to interconnected, heterogeneous, even a globalised character of the grand challenges confronting societies where the very nature of the problem is not well understood, far less being easily susceptible to short-term solution. MP's who are familiar with the work of the institute informed the Committee that the excellent work and support of the institute on 'wicked problems' in technology is sorely missed in other fields. Many issues are not 'scientific' or 'technical', but largely social and political. So technological solutions or interventions in regard to the problems faced by an ageing society will only work where the utility and value of the technologies makes sense in the context of the end users: ageing populations are in that sense a 'wicked problem' or issue that requires complex and context-sensitive approaches. The Rathenau Instituut has the capacity to do this. The Committee considers Parliament one of the most important stakeholders of the institute and therefore advises looking into possibilities to broaden the task of the institute beyond technology.

Finally, in the evaluation process between May and December 2012, elections for the House of Representatives were held and the chairman of the Board of the Rathenau Instituut became State Secretary of the Ministry of OCW. This led to discussions within the Committee and between the Committee and present Board members of the Rathenau Instituut about requirements for a successor. The essential task of the institute is to link technological research outcomes to policymakers. The Committee considers that the new chair should have authority in politics as well as in the academic community. To the Committee, the first requirement might be slightly more important; it will be easier for a former politician to understand the complexity of politics, to build upon an existing network and to understand how to promote the interests of the institute best.

Regarding the academic community, the institute has a number of very good researchers and a good academic reputation. This provides a solid basis for a former politician with an affinity to academia to bridge research with politics. According to the Committee, this profile also applies to the director of the Rathenau Instituut. From the interviews with many stakeholders, it became clear that the current director is indeed very capable in bridging politics and research and is considered to be a great asset to the institute.

7. Recommendations

In this section the Committee first evaluates the response by the Rathenau Institute to the recommendations made by the Cornielje Committee. Subsequently, the present Committee provides a number of recommendations to the institute in order to continue improving in the next period.

7.1. Previous evaluation

The 2006 evaluation report by the Cornielje Committee provided a number of recommendations. They are reproduced in Appendix D along with the reaction from the Ministry of OCW to the evaluation report of 2006. Some topics covered in the recommendations of the Cornielje Committee were very much part of the present evaluation. They are therefore more extensively dealt with in section 5 of this report.

The overall conclusion of the present Committee regarding the recommendations by the Cornielje Committee is that the Rathenau Instituut has taken them all seriously and considered how best to implement them. Some recommendations were carried out as recommended, others only partly, or action was taken that differed from the recommendation. In case of deviation from a recommendation, the Rathenau Instituut provided valid reasons for doing so in its self-evaluation report. In conclusion, the Committee is of the opinion that sufficient attention was paid to the earlier recommendations.

7.2. Present evaluation

In this section the recommendations the committee has made throughout the report are summarized. The page number where the recommendation is given is provided since it is of the utmost importance to view each recommendation in its context.

Image, task and activities of the institute

The Committee advises the Rathenau Instituut to clearly set limits on the number of activities it undertakes (page 13) and articulate its mission within its specific activities (page 21).

To increase outsiders' comprehension of its task and mission, the Rathenau Instituut is advised to clearly position itself in the context of other, affiliated advisory and research institutes and organisations (page 13).

Stakeholders

The Committee advises the institute to increase its efforts to inform and support Parliament more actively. It is of the utmost importance that MP'

s become familiar with the Rathenau Instituut and its work. On page 15 some suggestions are provided by the Committee.

Informing the general public should always be supportive of the institute's task toward Parliament. The Rathenau Instituut should look for collaborative partners when a specific audience is targeted. If the targeted audience is familiar with the chosen partner, it is easier to have an impact (page 16).

The Rathenau Instituut should look for a balance between *in house* expertise and collaborating with other research organizations (page 16). Furthermore, the institute should put effort into disseminating a report beyond the inner group of stakeholders (page 16).

The Committee thinks that many ministries would benefit from the work of the Rathenau Instituut and advises it to formulate a strategy to engage them (page 16).

Agenda-setting of activity programme and collaborations

The Committee advises making the agenda-setting more transparent by introducing clear procedures (page 16). The institute is furthermore encouraged to consider collaborations more upstream in the agenda-setting process (page 17).

Science System Assessment versus Technology Assessment

The institute should carefully consider which research should remain within the Rathenau Instituut and which research could be done by, or in collaboration with, other organizations (page 17).

The two departments (SciSA and TA) can without a doubt be housed in the Rathenau Instituut, but should remain separate entities within it, especially in the communication towards stakeholders. The Committee advises articulating further collaboration between the departments and evaluating this plan before applying it throughout the institute (page 18).

Impact

To be able to measure impact better, the Committee advises formulating performance indicators and clarifying how they relate to specific groups of beneficiaries (page 19). The Committee advises the institute to formulate indicators to make its results comprehensible and easily verifiable on a more frequent basis (page 21).

Communication strategy

The Committee encourages the institute to continuously strive for improvement of its publicity and communication strategy. It advises increasing the familiarity of the outer circle of stakeholders with the institute in order to augment its impact (page 19).

The Committee recommends that the institute explore introducing different communication strategies and target audiences for the two departments. It furthermore advises setting limits on the number of topics the institute should take on, to restrict itself in the number of communication activities (page 19).

International Position

The Committee advises continuously searching for the right balance between time and input at the European versus global levels (page 20).

Independence of the institute

The Rathenau Instituut should remain independent and should at all times operate in a politically neutral way. The Committee stresses, however, that the institute should not isolate itself too much in its pursuit of independence (page 20).

Appendices

Appendix A – Composition and task of the Evaluation Committee

Published in the 'Staatscourant' 27 April 2013, nr. 8367

STAATSCOURANT

Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.

Nr. 4728

22 februari

2013

Besluit van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van 8 februari 2013, nr. OWB/483332, houdende instelling van de Evaluatiecommissie Rathenau Instituut (Aanvullend instellingsbesluit Evaluatiecommissie Rathenau Instituut)

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Gelet op artikel 2 van de Wet vergoedingen adviescolleges en commissies;

Besluit:

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. *minister*: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap;
- b. *commissie*: commissie als bedoeld in artikel 2 van het Instellingsbesluit Evaluatiecommissie Rathenau Instituut en artikel 2 van dit besluit; en
- c. *KNAW*: Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen.

Artikel 2. Instelling en taak

1. Er is een Evaluatiecommissie Rathenau Instituut.
2. De commissie heeft tot taak het evalueren van:
 - a. de bijdrage van het Rathenau Instituut aan het maatschappelijk debat over vraagstukken die samenhangen met of het gevolg zijn van wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen en de maatschappelijke positie van het instituut;
 - b. de bijdrage van het Rathenau Instituut aan de politieke oordeelsvorming over vraagstukken die samenhangen met of het gevolg zijn van wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen en meer specifiek over de bijdragen van het instituut aan Eerste en de Tweede Kamer van de Staten-Generaal en het Europees parlement;
 - c. de bijdrage van het Rathenau Instituut in het vergroten van het inzicht in de werking van het wetenschapssysteem en de bijdrage aan het wetenschapsbeleid en de politieke oordeelsvorming in beide Kamers der Staten-Generaal;
 - d. de wetenschappelijke kwaliteit van het werk van het Rathenau Instituut waarmee rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat het instituut conform het Instellingsbesluit Rathenau Instituut alleen onderzoek kan verrichten of doet verrichten ten behoeve van de in artikel 3 van dat besluit genoemde taken; en
 - e. de waarborging van de bijzondere positie van het Rathenau Instituut binnen de KNAW in verband met haar onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

Artikel 3. Instellingsduur

De commissie wordt, direct aansluitend op de periode genoemd in artikel 2 van het Instellingsbesluit Evaluatiecommissie Rathenau Instituut, wederom ingesteld met ingang van 1 januari 2013 en wordt opgeheven per 1 mei 2013.

Artikel 4. Informatieplicht

De commissie verstrekt aan de minister desgevraagd de door hem gewenste inlichtingen.

Artikel 5. Leden

1. Tot leden van de commissie worden benoemd:
 - a. mw. A. Jorritsma-Lebbink, tevens voorzitter;
 - b. prof. dr. A.C. Hemerijck;
 - c. prof. dr. E.A.M. Crone;
 - d. M. van Calmthout;
 - e. drs. R. Berloznik; en
 - f. prof. dr. A. Webster.

2. De commissie wordt bijgestaan door een secretaris, mevrouw dr. M.J.V. van Bogaert. De secretaris is geen lid van de commissie.
3. De benoeming geschiedt voor de duur van de commissie.
4. Bij tussentijds vertrek van een lid of de secretaris kan de minister een vervanger benoemen.

Artikel 6 Werkwijze

1. De commissie stelt haar eigen werkwijze vast.
2. De commissie kan zich door andere personen doen bijstaan voor zover dat voor de vervulling van haar taak nodig is, waaronder, op persoonlijke titel, ambtelijk deskundigen.

Artikel 7. Eindrapport

De commissie brengt vóór 1 mei 2013 haar eindrapport uit aan de minister.

Artikel 8. Vergoeding

1. De voorzitter en andere leden van de commissie, voor zover niet vallend onder de uitzondering van artikel 2, derde lid, van de Wet vergoedingen adviescolleges en commissies, ontvangen per vergadering een vergoeding.
2. De vergoeding per vergadering van de leden van de commissie bedraagt 3% van het maximum van salarisschaal 18 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.
3. De vergoeding per vergadering van de voorzitter van de commissie bedraagt 130% van de hoogte van de vergoeding per vergadering die aan de andere leden van de commissie is toegekend.
4. De voorzitter en andere leden van de commissie ontvangen een vergoeding van reis- en verblijfskosten op de voet van het Reisbesluit binnenland en het Reisbesluit buitenland.
5. Twee of meer vergaderingen op dezelfde dag worden als één vergadering aangemerkt.

Artikel 9 Kosten van de commissie

1. De kosten van de commissie komen, voor zover goedgekeurd, voor rekening van de minister. Onder kosten worden in ieder geval verstaan:
 - a. de kosten voor vergaderingen en voor secretariële ondersteuning;
 - b. de kosten voor het inschakelen van externe deskundigheid en het laten verrichten van onderzoek; en
 - c. de kosten voor publicatie van rapportages.
2. De commissie biedt zo spoedig mogelijk na haar instelling een begroting en een planning aan de minister aan.

Artikel 10. Verantwoording

De commissie biedt de minister vóór 1 mei 2013 een eindverslag aan waarin verslag wordt gedaan over de activiteiten van de periode waarin de commissie werkzaam is geweest. Desgewenst kan de commissie het eindverslag gelijktijdig met het eindrapport indienen.

Artikel 11. Openbaarmaking

Rapporten, notities, verslagen en andere producten die door of namens de commissie worden vervaardigd, worden niet door de commissie openbaar gemaakt, maar uitsluitend aan de minister uitgebracht.

Artikel 12. Intellectuele eigendom

De leden van de commissie werken mee aan het tot stand komen van een overeenkomst indien dit naar het oordeel van de minister noodzakelijk is om te komen tot het kosteloos overdragen aan de minister van rechten met betrekking tot intellectueel eigendom.

Artikel 13. Archiefbescheiden

De commissie draagt zo spoedig mogelijk na beëindiging van haar werkzaamheden of, zo de omstandigheden daartoe aanleiding geven, zoveel eerder, de bescheiden betreffende die werkzaamheden over aan het archief van de Directie Personeel en Organisatie van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Artikel 14. Inwerkingtreding

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst, en werkt het terug tot en met 1 januari 2013.
2. Dit besluit vervalt met ingang van 1 januari 2014.

Artikel 15. Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Aanvullend instellingsbesluit Evaluatiecommissie Rathenau Instituut.

Dit besluit zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
J. Bussemaker*

TOELICHTING

In het Instellingsbesluit Rathenau Instituut (Stcrt. 2009, 11024) is bepaald dat het Rathenau Instituut elke vijf jaar wordt geëvalueerd door een externe commissie. De laatste evaluatie (Commissie Cornielje) dateert uit 2006. Mede omdat rekening is gehouden met het aantreden van een nieuwe bestuursvoorzitter van het instituut op 30 maart 2011 vindt de externe evaluatie in 2012 plaats.

Gelet op de twee hoofdtaken en de bijzondere positie van het Rathenau, heeft de commissie een brede taakomschrijving en bijbehorende brede samenstelling gekregen. In aansluiting op de zogeheten *'technology assessment'* taak beoordeelt de commissie de impact van het Rathenau op het maatschappelijke en politieke debat. In aansluiting op de zogeheten *'science system assessment'* taak beoordeelt de commissie de bijdrage van het instituut aan het vergroten van het inzicht in het wetenschapssysteem en de politieke oordeelsvorming over het wetenschapsbeleid. De leden Berloznik en Webster zijn vanuit hun inhoudelijke deskundigheid op respectievelijk het terrein van *technology assessment* en het terrein van *science system assessment* toegevoegd om de wetenschappelijke kwaliteit van het instituut aan een deskundige evaluatie te onderwerpen. Tot slot is de vraag naar de optimale waarborging van de bijzondere positie van het instituut een relevant onderwerp voor evaluatie.

Aan de instelling van de evaluatiecommissie is een door het Rathenau Instituut zelf uitgevoerde strategische heroriëntatie voorafgegaan. De commissie betreft de uitkomsten hiervan bij haar beoordeling van het instituut. Zo wordt niet alleen een beeld verkregen over het functioneren in de afgelopen vijf jaren maar kan ook een goede basis voor de komende jaren worden gelegd.

Bij de samenstelling van de commissie is gekeken naar een optimale verhouding man/vrouw. De voorzitter en andere leden zijn gekozen vanwege hun politieke, bestuurlijke, journalistieke en wetenschappelijke ervaring. De leden hebben aanspraak op een vergoeding per vergadering van € 256,24 (3% van het maximum van schaal 18 BBRA, zoals laatst gewijzigd op 1 april 2009). Dit bedrag is voor de voorzitter verhoogd met 30% en komt daarmee op € 333,11. Daarnaast krijgen de voorzitter en de in Nederland woonachtige leden een vergoeding voor de gemaakte reis- en verblijfkosten volgens het Reisbesluit binnenland. Het buiten Nederland woonachtige lid krijgt een vergoeding voor diens reis- en verblijfkosten op grond van het Reisbesluit buitenland.

Het eindrapport van de commissie werd oorspronkelijk verwacht vóór 1 oktober 2012. In overleg met de voorzitter van de commissie is besloten om de einddatum op te schuiven en het rapport gereed te maken voor aanbieding aan de minister op 20 maart 2013. Door de samenloop van omstandigheden is oorspronkelijke instellingsbesluit (zie Stcrt. 2012, 8367, van 27 april 2012) per 1 januari 2013 vervallen. Met het thans voorliggende aanvullende instellingsbesluit wordt het mogelijk gemaakt om de einddatum als nog opnieuw vast te stellen. Dit aanvullende besluit is verder geheel identiek aan het oorspronkelijke instellingsbesluit. De commissie wordt thans opgeheven per 1 mei 2013.

Gelet op het feit dat de huidige staatssecretaris, Sander Dekker, voor zijn aantreden in het kabinet betrokken was bij het instituut is het nu voorliggende besluit vastgesteld door de minister.

*De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
J. Bussemaker*

Appendix B – Governmental Decree (in Dutch)

Governmental Decree by the minister of Education, Culture and Science of 3 July 2009, no. OWB/FO/130825, determining the revision of the Governmental Decree by the State Secretary of Education and Science of 19 April 1994, no. OWB/FO-93070908, concerning the adjustment of the Rathenau Instituut

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Besluit:

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. *Minister*: de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap;
- b. *Instituut*: het instituut, genoemd in artikel 2 van dit besluit;
- c. *KNAW*: de Koninklijke Akademie van Wetenschappen, gevestigd te Amsterdam;
- d. *WRR*: de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid, gevestigd te Den Haag;
- e. *WHW*: de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.

Artikel 2 Instelling

1. Er is een Nederlands instituut voor 'Technology Assessment' en 'Science System Assessment', genaamd Rathenau Instituut.
2. Het instituut is gevestigd te Den Haag.

Artikel 3 Taken

1. Het instituut heeft als taak bij te dragen aan het maatschappelijke debat en de politieke oordeelsvorming over vraagstukken die samenhangen met of het gevolg zijn van wetenschappelijke en of technologische ontwikkelingen waaronder de ethische, de maatschappelijke, de culturele en de wettelijke aspecten daarvan. Het instituut levert in het bijzonder bijdragen aan de politieke oordeelsvorming in de beide Kamers van de Staten-Generaal en in het Europese parlement.
2. Het instituut heeft voorts tot taak het inzicht te vergroten in de werking van het wetenschapssysteem en daarbij de beschikbare gegevens te integreren en toegankelijk te maken en om ontbrekende data te verzamelen. Het instituut heeft hierbij tot taak hierover gevraagd en ongevraagd informatie te verschaffen aan het kabinet, de beide Kamers van de Staten-Generaal en betrokken partijen in de wetenschappelijke wereld.
3. Het instituut zoekt bij de uitvoering van zijn taken aansluiting bij relevante maatschappelijke actoren.
4. Het instituut kan ter ondersteuning van zijn taken zijn werkerrein dienovereenkomstig uitbreiden en aansluiting zoeken bij onder meer zijn Europese zusterorganisaties.
5. Ter ondersteuning van haar taken kan het instituut onderzoek verrichten of doen verrichten.

Artikel 4 Bestuur

1. Het instituut heeft een bestuur bestaande uit een voorzitter en ten hoogste acht overige leden. Rathenau Instituut 45
2. De voorzitter en de overige leden worden op voordracht van het bestuur van het instituut benoemd door de minister, gehoord het algemeen bestuur van de KNAW en de WRR. Bij de benoeming wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met een evenwichtige verdeling van de zetels over mannen en vrouwen.
3. De leden worden benoemd op persoonlijke titel en op grond van hun deskundigheid met betrekking tot en affiniteit met de maatschappelijke en ethische aspecten van wetenschap en of technologie, het functioneren van het wetenschapssysteem en met het wetenschap- en technologiebeleid.
4. De benoeming geschiedt voor een termijn van ten hoogste vier jaren. De leden kunnen éénmaal voor een termijn van ten hoogste vier jaren worden herbenoemd.
5. De voorzitter en de overige leden kunnen door de minister, gehoord het bestuur van het instituut, het algemeen bestuur van de KNAW en de WRR, om zwaarwichtige redenen worden geschorst en tussentijds ontslagen.
6. Het bestuur heeft een secretaris. De directeur, bedoeld in artikel 6, derde lid, vervult de functie van secretaris en woont de vergadering van het bestuur bij.
7. Het bestuur kan zijn werkzaamheden regelen in een reglement. Het zendt dit reglement ter kennisgeving aan de minister.
8. Het bestuur kan een programmaraad instellen ten behoeve van het instituut, die het bestuur adviseert over het voorgenomen werkprogramma zoals voorgesteld door de directeur.

Artikel 5 Programma

1. Het bestuur stelt ter uitvoering van de taken van het instituut een tweejarig werkprogramma vast. Alvorens tot vaststelling van een werkprogramma over te gaan, voert het bestuur overleg met betrokken instellingen en organisaties, waaronder in ieder geval de KNAW en de WRR, alsmede met de minister.
2. Het bestuur dient het werkprogramma in bij de minister vóór 1 januari van het eerste kalenderjaar van de twee kalenderjaren waarop het werkprogramma betrekking heeft. Het bestuur maakt tegelijk met de indiening bij de minister het werkprogramma openbaar en doet daarvan mededeling in de Staatscourant.
3. De minister voorziet het werkprogramma van een standpunt. De minister doet daarvan en van het werkprogramma afschrift toekomen aan de beide Kamers van de Staten-Generaal.
4. Het bestuur stelt jaarlijks een inhoudelijk verslag vast over de werkzaamheden van het afgelopen
5. jaar. In het verslag maakt het bestuur melding van de wijze waarop bij de uitvoering van het werkprogramma rekening is gehouden met het standpunt van de minister en met de eventuele opmerkingen van de beide Kamers van de Staten-Generaal. Het bestuur zendt het verslag toe aan de minister. Het verslag wordt door de minister ter kennisneming naar de beide Kamers van de Staten-Generaal gezonden.

Artikel 6 Beheer van het instituut

1. De KNAW voert het beheer over het instituut. Daarbij waarborgt de KNAW het inhoudelijk onafhankelijk functioneren van het instituut.
2. Overeenkomstig artikel 13.1, zesde lid van de WHW vertegenwoordigt de voorzitter van het algemeen bestuur van de KNAW het instituut in en buiten rechte.
3. Het instituut heeft een directeur die wordt benoemd door het algemeen bestuur van de KNAW, in overeenstemming met het bestuur van het instituut.
4. De directeur geeft de dagelijkse leiding aan het instituut. Hij is verantwoordelijk voor de behoorlijke uitvoering van de volgende taken:
 - a. de voorbereiding en uitvoering van besluiten van het bestuur van het instituut en van het algemeen bestuur van de KNAW, voor zover deze het instituut betreffen;
 - b. het voorbereiden, nemen en uitvoeren van besluiten met betrekking tot de bedrijfsvoering van het instituut;
 - c. het opstellen van een begroting voor het komend boekjaar waarmee het instituut uitvoering kan geven aan zijn werkprogramma;
 - d. het opstellen van een financieel verslag waarmee verantwoording wordt afgelegd over de besteding van de middelen in het afgelopen boekjaar; en
 - e. het opstellen van het inhoudelijke verslag, bedoeld in artikel 5, vierde lid. =
5. Het algemeen bestuur van de KNAW verleent aan de directeur het benodigde mandaat voor de uitvoering van zijn verantwoordelijkheden. Aan de uitoefening van het mandaat kan het algemeen bestuur van de KNAW, overeenkomstig de Regeling standaardmandaat bedrijfsvoering KNAW, voorwaarden verbinden.
6. De directeur en het overige personeel van het instituut zijn in dienst van de KNAW.

Artikel 7 Financiering, begroting en verantwoording

1. De KNAW stelt onverwijld het in de rijksbijdrage, bedoeld in artikel 2.6a van de WHW, ten behoeve van het instituut genoemde bedrag ter beschikking aan het instituut.
2. Het bestuur van het instituut stelt de instituutsbegroting vast. Het besluit tot vaststelling heeft de instemming van het algemeen bestuur van de KNAW die deze gemotiveerd kan weigeren. De KNAW draagt er zorg voor dat de begroting van het instituut, na verleende instemming, onderdeel uitmaakt van de eigen begroting, bedoeld in artikel 2.8 WHW.
3. Het bestuur van het instituut stelt het financieel verslag van het instituut vast. Het besluit tot vaststelling heeft de instemming van het algemeen bestuur van de KNAW die deze instemming gemotiveerd kan weigeren. De KNAW draagt er zorg voor dat het financieel verslag van het instituut, na verleende instemming, onderdeel uitmaakt van de eigen verslaglegging, bedoeld in artikel 2.9 WHW.
4. Tenminste éénmaal per jaar voert het bestuur van het instituut overleg met de minister inzake de Rijksbijdrage aan het instituut alsmede over de voorbereiding en uitvoering van het werkprogramma.

Artikel 8 Evaluatie

1. Elke vijf jaren wordt het instituut door een evaluatiecommissie beoordeeld op in ieder geval haar effectiviteit en doelmatigheid, mede aan de hand van een door het instituut op te stellen rapportage over haar activiteiten

en werkwijze. Het resultaat van de evaluatie wordt uitgebracht nadat het bestuur van het instituut hierover is gehoord.

2. Voorafgaand aan de vijfjaarlijkse evaluatie laat het instituut de wetenschappelijke kwaliteit van zijn werk beoordelen door binnenlandse en buitenlandse wetenschappers van bewezen hoge kwaliteit die deskundig zijn op één of meer van de gebieden waar het instituut zich op beweegt. Rathenau Instituut 47
3. De minister stelt ten behoeve van de evaluatie een externe commissie in. Alvorens tot de instelling over te gaan, pleegt de minister overleg met de KNAW en de WRR over de samenstelling van de commissie.
4. De beoordeling door de evaluatiecommissie en de rapportage van het instituut worden aan de minister gezonden, die deze stukken, vergezeld van een standpunt, aan de beide Kamers van de Staten-Generaal zendt.

Artikel 9 Geschillenregeling, inwerkingtreding en overgangsbepaling

1. Indien zich geschillen voordoen tussen de KNAW en het instituut omtrent het onafhankelijk functioneren van het instituut, dan kunnen deze door het algemeen bestuur van de KNAW of het bestuur van het instituut worden voorgelegd aan de minister. De minister kan een onafhankelijke bemiddelaar aanwijzen die een voor de KNAW en het instituut bindend advies uitbrengt.
2. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant, waarin het wordt geplaatst.
3. Het besluit van de Staatssecretaris van onderwijs, cultuur en wetenschappen van 19 april 1994, kenmerk OWB/FO-93070908, wordt ingetrokken.
4. Bij de toepassing van dit besluit worden de rechtsgevolgen van besluiten die op grond van het in het vorige lid bedoelde besluit zijn genomen zoveel mogelijk in acht genomen.

Artikel 10 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Instellingsbesluit Rathenau Instituut.

Dit besluit zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
R.H.A. Plasterk.*

TOELICHTING

In 1986 is het Rathenau Instituut opgericht onder de naam Nederlandse Organisatie voor Technologisch Aspectenonderzoek (NOTA). In 1994 bij een aanpassing van het instellingsbesluit is de omschrijving van het instituut aangepast en is de term 'technology assessment' in het besluit opgenomen, om zichtbaar te maken dat het instituut moet bijdragen aan het maatschappelijke debat en de politieke oordeelsvorming over vraagstukken rond wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen, waaronder ethische, maatschappelijke, culturele en wettelijke aspecten daarvan. In dat besluit kreeg het instituut de naam het 'Rathenau Instituut', naar de voorzitter van de Adviesgroep voor de maatschappelijke gevolgen van de Micro-Electronica, die in 1980 al wees op het belang van technology assessment.

Het Rathenau Instituut werkt van af het begin voor het kabinet, de samenleving in den brede én het (Europese) parlement. Het instituut is geen afzonderlijke rechtspersoon, maar heeft wel een unieke taak en status. Het valt niet onder de adviesraden, planbureaus en reguliere instellingen voor beleidsonderzoek. Om de verhouding tussen bestuur en ambtelijke organisatie goed te regelen is gekozen voor een constructie van een bestuur (artikel 4) en een instituut met een directeur (artikel 4 en 6), belast met voorbereiding en uitvoering van de besluiten van het bestuur en met de leiding van het instituut. Het instituut is beheersmatig ondergebracht onder de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW). Deze onderbrenging heeft plaatsgevonden, omdat zijn werkterrein en benodigde vaardigheden en netwerk breder zijn dan onderzoek in strikte zin en met name omdat zijn rol een onafhankelijke positie ten opzichte van het wetenschapsbestel vereist. Bij de voordracht van bestuursleden voor het Rathenau Instituut is naast de KNAW ook een rol toegekend aan de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR).

Sinds 2005 is aan het Rathenau Instituut naast de technology assessment taak, een nieuwe taak 'science system assessment' toegekend ter onderbouwing van het wetenschapsbeleid en het politieke debat daarover. Het Rathenau Instituut richt zich met de science system assessment taak op het vergroten, integreren en toegankelijk maken van de kennis over het functioneren van het wetenschapssysteem. Het doel is om met deze kennis het wetenschapbeleid, de politiek en de wetenschapsorganisaties toegankelijke en relevante informatie te verschaffen ten behoeve van het beleid en besluitvorming. Daarnaast draagt het science system assessment onderzoek bij aan de groei van de kennis over de dynamiek van het wetenschapssysteem.

De projecten op het gebied van science system assessment baseren zich op de volgende drie thema's en bijbehorende hoofdvragen:

1. Evaluaties: Wat is de opbrengst van het wetenschapssysteem in termen van wetenschappelijke excellentie en maatschappelijke impact? Hoe kan dat worden gemeten en in kaart gebracht – op een manier die recht doet aan verschillen tussen disciplines?
2. Verkenningen: Wat zijn de kansrijke ontwikkelingen in bestaande en nieuwe onderzoeksgebieden? Hoe kunnen die worden geïdentificeerd en in kaart gebracht?
3. Analyse van het systeem: Hoe beïnvloeden de institutionele structuur en organisatie het functioneren en de prestaties van het wetenschapssysteem? Welke kenmerken van het systeem dragen bij aan het vergroten van de opbrengst, en welke juist niet? Zijn er daarbij verschillen tussen disciplines: in hoeverre vereisen de verschillende onderzoeksvelden verschillende instituties, organisatievormen en beleid?

Wegens het grote belang van deze nieuwe taak, science system assessment, is in 2006 bij de evaluatie van het Rathenau Instituut aan de Evaluatiecommissie Cornielje gevraagd te adviseren over de optimale inbedding van de science system assessment taak in het instituut en over de voorwaarden waaronder het Instituut vanuit een onafhankelijke positie zijn taken kan uitvoeren. Ook is gevraagd te adviseren hoe de onafhankelijke positie van het Instituut kan worden gewaarborgd in relatie tot de KNAW, die beheersmatig verantwoordelijk is voor het instituut. De Evaluatiecommissie is lovend over de keuze om science system assessment bij het Rathenau instituut te ontwikkelen en acht deze taak ook hard nodig voor een goede onderbouwing van het wetenschapsbeleid en het politieke debat. Op basis van de resultaten van deze analyses kunnen op transparante wijze de noodzakelijke beslissingen, ook over de ermee verbonden publieke geldstromen, worden genomen met als doel versterking van de kennisinfrastructuur in de publieke sector.

De Evaluatiecommissie is van mening dat alleen een instantie die gezaghebbend en onafhankelijk is, science system assessment effectief kan uitvoeren. De gezaghebbendheid zal ook in het voordeel werken bij het aangaan van netwerken en verbinden van (inter) nationale topwetenschappers. Juist ter waarborging van deze onafhankelijkheid en ter versterking van de benodigde statuur acht de commissie onderbrenging van het Rathenau Instituut binnen de KNAW de beste constructie. Het Rathenau instituut heeft ook baat bij positionering bij de KNAW uit oogpunt van continuïteit en professionele bedrijfsvoering. Het is wel van belang dat het geheel eigen karakter, de eigen expertise, de eigen rol en de eigen financiële positie van het Rathenau instituut behouden blijft. Dit is des te belangrijker nu de taak science system assessment aan het instituut is toegevoegd. De evaluatiecommissie vindt daarom dat de onafhankelijke positie van het Rathenau Instituut ten opzichte van de KNAW wel moet worden gewaarborgd door duidelijke schriftelijke afspraken met de KNAW en dat de minister van OCW moet toezien op naleving van die afspraken.

In de kabinetsreactie op de evaluatie van het Rathenau Instituut heeft het vorige kabinet vermeld zich te kunnen vinden in de analyses en aanbevelingen van de evaluatiecommissie en onderschrijft de noodzaak van een krachtige science system assessment functie bij het Rathenau Instituut. Het kabinet heeft aangegeven er voor te zorgen dat het instellingsbesluit van het Rathenau Instituut wordt aangepast in de zin dat science system assessment een reguliere taak van het Rathenau wordt. Daartoe is artikel 3 aangepast.

Verder is toegezegd met de KNAW in overleg te zullen treden om afspraken te maken ter verdere waarborging van de onafhankelijke positie van het Rathenau instituut ten opzichte van de KNAW. Die afspraken hebben geresulteerd in een aantal aanpassingen van het instellingsbesluit met name in de artikelen 4, 6 en 7. In artikel 4 is opgenomen dat de benoeming van de voorzitter en overige bestuursleden voortaan geschiedt op voordracht van het bestuur van het instituut in plaats van op voordracht van de KNAW en de WRR. Hiermee wordt de inhoudelijke programmatische onafhankelijkheid van het Rathenau verder benadrukt. Indachtig de aanbevelingen van de evaluatiecommissie, verwacht de minister dat het bestuur naast deskundigen op het gebied van technology assessment en science system assessment ook personen voordraagt die over een goede politieke antenne beschikken.

In de benoemingsprocedure is naast de KNAW ook aan de WRR een rol toegekend bij de voordracht van bestuursleden voor het Rathenau Instituut, omdat de WRR zich beweegt op het snijvlak van wetenschap en beleid, de regering adviseert over grote maatschappelijke en beleidsthema's, met een duidelijke oriëntatie op de toekomst én een gezaghebbend en onafhankelijk adviesorgaan is.

In artikel 6 zijn de verantwoordelijkheden en het bijbehorende mandaat van de directeur van het instituut nader geëxpliciteerd. Hierbij is een evenwicht gevonden tussen de eigenstandige positie van het instituut en de beheersmatige verantwoordelijkheid van de KNAW. De KNAW kan, met gebruikmaking van de 'Regeling standaardmandaat bedrijfsvoering KNAW', nadere voorwaarden stellen aan de uitoefening van het mandaat door de directeur maar alleen voor zover dat in het belang van een goed beheer noodzakelijk is. Het respecteren van het eigenstandige, onafhankelijke karakter van het instituut is hierbij het leidende uitgangspunt. In de bepaling over de financiering van het instituut (artikel 7) is een beter evenwicht aangebracht tussen het specifieke belang van het Rathenau Instituut om over voldoende middelen voor de uitvoering van het werkprogramma te kunnen beschikken en het belang van de KNAW bij een integrale doelmatige en verantwoorde bedrijfsvoering voor de organisatie als geheel.

Tot slot is in het artikel 8 de aanbeveling van de evaluatiecommissie overgenomen om voorafgaand aan volgende evaluaties van het Rathenau Instituut eerst de wetenschappelijke kwaliteit van zijn producten te laten beoordelen door binnenlandse en buitenlandse wetenschappers van bewezen hoge kwaliteit die deskundig zijn op één of meer van de gebieden waar het instituut zich op beweegt.

Dit besluit beoogt geen wijziging aan te brengen in de rechtsgevolgen van besluiten die op grond van het instellingsbesluit van 19 april 1994 zijn genomen.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

R.H.A. Plasterk.

Appendix C - List of discussion partners

Rathenau Instituut

Mr. Drs. J. Staman, director of the institute
Prof. dr. F.W.A. Brom, head of the TA department
Dr. B.J.R. Van der Meulen, head of the SciSA department
Drs. A.G. Thijssen, head of the Communication department
Drs. S. Dekker, Chairman of the Board of the institute (until November 2012)
Prof. dr. ir. H.W. Lintsen, member of the Board of the institute
Prof. dr. ir. W.E. Bijker, member of the Board of the institute

Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences (KNAW)

Prof. T.W. Mulder
Dr. J.B. Spaapen

Members of the Systems and Technology Community in general

Prof. H. Zwart, professor of Philosophy, Radboud University Nijmegen
Prof. J.E.W. Broerse, Head section Science Communication, VU University Amsterdam
Prof. T. Swierstra, professor in Philosophy, Maastricht University
Prof. A. Rip, professor of Philosophy of Sciences and Technology, University of Twente

Sociaal Cultureel Planbureau (SCP)

Prof. J. De Haan

Planbureau voor de Leefomgeving (PBL)

Prof. A.C. Peterse

Stichting Toekomstbeeld der Techniek (STT)

Drs. P. Morin
H. van der Veen

Newspapers

Martin Sommer (Volkskrant)

Promovendi Netwerk Nederland (PNN)

P. Kruyen, MSc

Dierenbescherming

H. van Veen

Ministerial departments

R. Derksen, Ministry of Education, Culture and Science
K. van Beek, Ministry of Security and Justice
W. Tas, Ministry of Health, Welfare and Sport

Members of the Senate of the Dutch Parliament

Prof. H. Franken

Members of the House of Representatives of the Dutch Parliament

S.M.J.G. Gesthuizen (SP)
S. Van Veldhoven (D66)

Association of Universities in the Netherlands (VSNU)

Dr. S.J. Noorda (Chair)

R. Hageman

Confederation of Netherlands Industry and Employers (VNO-NCW)

T. Grosfeld

Science and Technology Options Assessment (STOA)

Dr. T. Karapiperis

Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR)

Prof. dr. ir. G.H. de Vries

Appendix D –Recommendations by the Cornielje Committee

Recommendations for Technology Assessment

1. Concerning the traffic between the cabinet and the House of Representatives, it was suggested that the cabinet should form a standpoint on the publications of the institute within a given term. Based on this, a consideration takes place in the House of Representatives. In addition, the House of Representatives keeps the Rathenau Instituut updated regarding the actions undertaken as a result of the publications. The House of Representatives' standing committee on Education, Culture and Science could safeguard the procedures. The Rathenau Instituut and the House of Representatives should also ensure that their activity programmes are more attuned.

2. The Cornielje Committee (2006) recommended that approaching individual members of the House of Representatives happens in a more personally tailored manner.

The Committee has observed that the cabinet indicated not to favour the construction of formulating a standpoint on all publications of the Rathenau Instituut. As matter of fact, the cabinet was of opinion that the Rathenau Instituut should strengthen its relation with the parliament. The Rathenau Instituut worked on building this relationship, with the starting point that the institute does not work for specific political parties or individual members of parliament. In the self-evaluation report it is justly stated that there is a tension between the wish of members of Parliament to be individually informed, as well as by the task of the institute to operate in a politically neutral way. The committee is of opinion that the institute should find a balance in this situation.

3. The Cornielje Committee (2006) recommends that an effort be made to improve the general publicity of the Rathenau Instituut and its activities. The committee recommends that while retaining the characteristics of reliability, respectability and objectivity, the institute searches for methods that are more conspicuous and present the institute better than the current methods do.

The Rathenau Instituut has put effort in maintaining its connections with the ministries and with a wider policy area, and considers a broadening beyond the departments to be important. The Committee understands that with the stakeholders being very heterogeneous, this recommendation is not easy to fulfil, but it stimulates the institute to keep striving for improvement of publicity.

4. The Cornielje Committee (2006) suggests that the Rathenau Instituut takes the lead in founding a new network of organizations that bring Technology Assessment into practice in the fields of genomics, nanotechnology and medical technology.

This suggestion was approved by the cabinet and was considered to be important by the minister of Education, Culture and Science. The Rathenau Instituut has not followed the recommendation to form a formal network of various organizations. One of the reasons, according to the institute, was that the compelling character of such collaboration would not lead to a better spread and exploitation of the typical expertise of the institute. There were concrete collaborative projects and meetings were held where experiences were shared and help was offered.

5. The Cornielje Committee (2006) recommended that the Rathenau Instituut take part in the informal chairmen's meeting on the long-term subjects of advisory bodies such as WRR, AWT, SCP and institutions such as KNAW and NWO.

Although the institute is not involved in the informal chairmen's meeting, informal contacts with all institutions mentioned take place. The present Committee is less convinced of the need to participate, but agrees with the Cornielje Committee that a good understanding with all the advisory bodies is of the utmost importance.

Recommendations for Science System Assessment

6. The Cornielje Committee (2006) recommends that on the short term, in the coming cabinet term, the government will have an overview of the strengths and weaknesses of the Dutch science system at its disposal. This means that the developments of Science System Assessment within the Rathenau Instituut must take place in a higher gear. It is of utmost importance that the first analysis becomes available on short term. The committee recommends that the budget for this activity will be significantly adapted to suit the activity's urgency, and advocates a budget increase.

The number of employees that keeps itself busy with SciSA has increased from four in 2006 to eighteen by the end of 2011. According to the self-evaluation report, through collaborations, part-time professorships, and participation in international networks, the Rathenau Instituut made a name in the field of science policy studies. The institute is now responsible for the publication of the yearly overview of the government's estimated research expenditures (TOF numbers), which is of great political influence.

7. The committee 2006 recommends that the new Science System Assessment task is included in the Governmental Decree for the Rathenau Instituut

See recommendation 6.

General recommendations

8. The Committee Cornileje (2006) recommends that regulation be drawn up in which the Rathenau Instituut's special position as KNAW institute is adequately described. The Ministry of Education, Culture and Science must supervise that agreements are complied with.

In 2009 the managerial relation with the KNAW was explicated in the institute's Governmental Decree, in order to guarantee independence. With this Decree both recommendation 7 and 8 were followed.

9. The Cornielje Committee (2006) recommends that an assessment of the scientific quality, comparable to *peer review* of research schools, of the institute's work take place, prior to the next assessment by an external committee.

In consultation between the Rathenau Instituut and the Ministry of Education, Culture and Science it was decided to combine the present assessment of the institute with the assessment of the scientific quality. In Chapter 4 of this report the Committee provides its opinion on the quality of research.

10. The Cornielje Committee (2006) recommends that the institute admit individuals either onto the board, or into a programme committee, who have experience in the field of Science System Assessment or Technology Assessment and who have good political antennae. This concerns people from business, public administration and science.

In 2010, a programme committee was installed which fulfils the requirements of the Cornielje Committee. This programme committee considers the developments of society that are important to the activity programme and it supports the board and management content-wise.

The Cabinet standpoint

Based on the report and recommendations of the Cornielje Committee (2006), the minister of Education, Culture and Science conveyed a letter to the House of Representatives. In this letter, three important aspects were highlighted.

1. The necessity that the institute would gain greater visibility and create a distinct profile.
2. The importance of the advancement of the department of Science System Assessment.
3. The independence of the institute, particularly concerning the position within the KNAW.

Aspect 2 and 3 were achieved. Science System Assessment has increased in size and is involved in providing *facts & figures* to help parliament and ministries in decision making. The positioning within the KNAW was formalized, respecting the independent position of the Rathenau Instituut. Aspect 1 is more difficult to assess, since there is a difference between efforts made, output obtained and measurability of the results. The Rathenau Instituut has invested in communication to strengthen its visibility and a sharper profile. In Chapter 4 of this report the Committee provides its considerations regarding this aspect.

Appendix E – Response to the report by the Rathenau Instituut

Rathenau Instituut

Anna van Saksenlaan 51
2593 HW Den Haag
Postbus 95366
2509 CJ Den Haag
T 070 342 1542
F 070 363 3488
E info@rathenau.nl
I www.rathenau.nl

Mevrouw A. Jorritsma-Lebbink
Voorzitter van de Evaluatiecommissie Rathenau Instituut

p/a Gemeente Almere
Postbus 200
1300 AE ALMERE

Our reference: 1301-004 Your letter: -- Extension: 070 3421515
Subject: Reactie op draft rapport evaluatiecommissie

Den Haag, 14 januari 2013

Geachte mevrouw Jorritsma,

Hartelijk dank voor de toezending van het concept evaluatierapport over het Rathenau Instituut. We hebben met grote belangstelling kennis genomen van de inhoud van het rapport en we zijn verheugd over de positieve evaluatie en de erkenning van het belang van het instituut ook voor de toekomst. Het bestuur is de commissie erkentelijk voor de conclusies en de vele aanbevelingen om het instituut verder te brengen.

Ook de gesprekken met de commissie hebben we op prijs gesteld. In onze reactie beperken we ons tot de hoofdzaak. In de bijlage gaan we in op enkele tekstuele kwesties die we bij lezing van dit concept meenden te kunnen signaleren.

De commissie constateert dat het instituut zijn plaats heeft gevonden ook met betrekking tot de nieuwe taak op het terrein van de science system assessment. We hebben goed nota genomen van de constatering van de commissie dat het instituut functioneert in een heterogene omgeving en dat dit nogal wat specifieke uitdagingen met zich meebrengt voor de werkwijze en de communicatie van het instituut.

Het Rathenau Instituut laat de invloed van wetenschap en technologie op ons dagelijks leven zien en brengt de dynamiek ervan in kaart; door onafhankelijk onderzoek en debat.

Wij delen de opvatting dat het instituut zijn impact kan versterken door gevolg te geven aan een reeks van aanbevelingen. We noemen aanbevelingen die ons in dit verband zeer aanspreken:

- upstream transparante themakeuzes maken waarbij de nadruk ligt op verantwoording met betrekking tot missie en taakstelling. Aan deze aanbeveling geven we gevolg in ons werkprogramma en in een nieuw te ontwikkelen proces voor de keuze van onze thema's.
- meerjarenvisie ontwikkelen naast de tweejarige werkprogramma's. We zullen met het oog op het verwerven van draagvlak tijdens de implementatie vroegtijdig in overleg treden met het ministerie van OCW.
- intensivering van de relaties met het parlement. We willen de aanbevelingen in goed overleg met beide Kamers invoeren. De suggestie van de commissie om als directeur een ex politicus te werven lijkt het bestuur waardevol maar de vraag rijst of een wat ruimere omschrijving niet mogelijk is bijvoorbeeld de categorie van personen die grote ervaring hebben opgedaan met of in de Tweede Kamer.
- een strategie om meerdere ministeries bij ons werk te betrekken. We hebben op dit terrein verbreding tot stand gebracht. We delen de opvatting van de commissie en volgen de inmiddels ingeslagen weg.
- specifieke doelgroepen bereiken met externe partners. Daarvan is al sprake bij diverse projecten. We zullen deze samenwerking intensiveren daar waar dat mogelijk en zinvol is.
- een specifiekere communicatiestrategie om de stakeholders in de buitenste cirkels te bereiken. Het instituut zal per project specifieke aandacht schenken aan de stakeholders in de buitenste kring. Dit wordt ook verankerd in ons kwaliteitsbeleid.

Allemaal stuk voor stuk aanbevelingen die tezamen kunnen bijdragen aan een stabiel en duidelijk corporate image. Dat we daarbij heldere en specifieke performance indicators gebruiken, spreekt ons aan. Het bestuur wil graag benadrukken dat veel van uw aanbevelingen aansluiten bij vernieuwingen die het bestuur in de loop van 2011 en 2012 heeft ingevoerd. Zo werkt het instituut met een nieuwe set van performance indicators die in 2012 door het bestuur zijn vastgesteld. Ook is in 2012 een nieuw kwaliteitsprogramma vastgesteld dat betrekking heeft op alle aspecten van het werk, dus niet alleen op de wetenschappelijke activiteiten maar ook op die van de organisatie van het publiek debat, de burgerparticipatie, de agenda setting en de communicatie. In 2012 is er ook door het bestuur ingezet op een nieuw ontwikkelingstraject voor innovatie en internationalisering. In het bestuur zijn ook afspraken gemaakt over de realisatie van concrete strategische doelen.

Dr. van kennnis
verandert
intelligente
debat
technologische
de 321

Bij de ontwikkeling van een meerjarenvisie en de uitvoering van uw aanbevelingen weet het bestuur zich gesteund door de goede relaties met zijn stakeholders. Het imago onderzoek dat door het bureau Berenschot is uitgevoerd stelt op overtuigende wijze vast dat er geen verschillen bestaan tussen de interne beelden over het corporate image en de externe beelden die hierover bestaan. En niet alleen dat, maar ook dat er in de buitenwereld eenduidige opvattingen bestaan over het profiel van het Rathenau Instituut. Wij verwijzen naar kenmerken genoemd in het imago onderzoek, als intellectueel, wetenschappelijk genuanceerd, onafhankelijk, eigenzinnig, kritisch, relevante vraagstellingen en benaderingswijzen, consistent, duidelijke focus en betrouwbaar. De onderzoekers van Berenschot constateren in hun rapport dat ze zelden zo'n samenhang hebben aangetroffen tussen interne en externe beelden van de kernwaarden van een instelling en dat menig publieke organisatie zou wensen dat dergelijke conclusies voor hun organisatie getrokken konden worden. Het bestuur legt niettemin-evenals de evaluatiecommissie dat doet- een zwaar accent op het belang van die heterogeniteit van onze omgeving en het voert dan ook graag de aanbevelingen uit.

Een belangrijk onderwerp dat door de commissie wordt behandeld is de relatie tussen de afdelingen SCISA en TA. Het is het bestuur opgevallen dat de commissie TA en SCISA tegenover elkaar stelt, om vervolgens over de integratie van beide afdelingen te spreken. Van onze kant willen wij graag uw zorg wegnemen. Van enig voornemen tot integratie is geen sprake. Wel is het zo dat beide afdelingen waar mogelijk en waar inhoudelijk verrijkend samen zullen optrekken. Expertises van beide afdelingen zijn complementair en kunnen elkaar daarmee immers versterken. De dynamiek van wetenschap en technologie is nauw met elkaar verwezen en het wetenschapsbeleid en technologiebeleid raken elkaar op verschillende dossiers. Dus is er alle reden voor samenwerking waar dat mogelijk en wenselijk is.

In het verlengde hiervan willen we graag naar voren brengen dat enkele indelingen waarnaar de commissie verwijst in de praktijk in een aantal opzichten contraproductief zijn gebleken. Het betreft indelingen van TA en SCISA aan de hand van ex post en ex ante werkzaamheden en aan de hand van het gebruik van conventionele en onconventionele methoden. Voor beide afdelingen moeten we voortdurend bij ieder project zeer zorgvuldig de beoogde impact vaststellen en daarbij een uitgebalanceerde middelenmix ontwerpen. Dit geldt ook op het vlak van de communicatie.

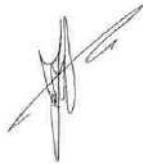
*Dynamiek kennis
veranderend
informatie
debat
techno*

Pagina 4

Communicatie is bij uitstek de expertise van het Rathenau Instituut en het is daarom van belang steeds de afweging te maken of en hoe het een en ander ons profiel bevestigt en versterkt.

Wij zijn de commissie zeer erkentelijk voor het vele werk dat met de in onze ogen zeer waardevolle evaluatie gemoeid is geweest. Wij danken u voor de constructieve werkwijze en meer in het bijzonder de betekenisvolle suggesties en aanbevelingen die u in uw rapport heeft geformuleerd. Het spreekt voor zich dat wij beschikbaar zijn voor nadere informatie en overleg.

Met vriendelijke groet,
Rathenau Instituut

Prof. mr. J.E.J. Prins
Waarnemend voorzitter bestuur RI

Mr. drs. J. Staman
Secretaris bestuur RI

Bijlage 1

Kopie: Dr. M. Van Bogaert, secretaris evaluatiecommissie

Appendix F – Response to the report by the WRR

WRR

WETENSCHAPPELIJKE RAAD VOOR HET REGERINGSBELEID

Mevrouw M. van Bogaert
QANU
Postbus 10000
3500 HA UTRECHT

ons kenmerk
2013005/AK/am

onderwerp
Reactie op concept rapport
Rathenau Instituut

direct nummer
07C

email
@wrr.nl

telefax
070-356 4685

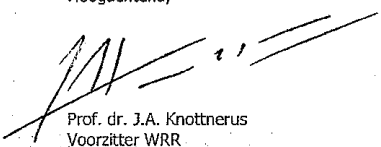
datum
11 februari 2013

Geachte mevrouw van Bogaert,

De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR) heeft met interesse kennis genomen van de evaluatie van het Rathenau Instituut 2006 - 2011 door de commissie Jorritsma. De WRR kan zich goed vinden in de bevindingen en aanbevelingen van de commissie Jorritsma. Zij onderstrepen en versterken het belang van het Rathenau instituut.

De WRR zal ook in de toekomst graag met bestuur en management van het Rathenau instituut over het werkprogramma de voordracht van bestuursleden van het Rathenau instituut overleggen.

Hoogachtend,

Prof. dr. J.A. Knottnerus
Voorzitter WRR

Lange Vijverberg 4-5, Postbus 20004, 2500 EA Den Haag
telefoon (070) 356 46 00, fax (070) 356 46 85, website: www.wrr.nl, e-mail: info@wrr.nl

Appendix G – Response to the report by the KNAW

KONINKLIJKE NEDERLANDSE
AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN

Mevr. A. Jorritsma-Lebbink
Voorzitter van de Evaluatiecommissie
Rathenau Instituut
p/a Gemeente Almere
Postbus 200
1300 AE Almere

Amsterdam, 6 maart 2013
Kenmerk: IB/1477

Contactpersoon: Prof. dr. Theo Mulder
Doorkiesnummer: 020 551 0819

Betreft: Evaluatie Rathenau Instituut

Geachte mevrouw Jorritsma,

Hierbij treft u het standpunt aan van het bestuur van de KNAW inzake de evaluatie van het Rathenau Instituut.

Zoals u weet neemt het Rathenau Instituut binnen de KNAW-institutenorganisatie een afwijkende positie in. Het instituut heeft een eigen bestuur en functioneert grotendeels onafhankelijk van de institutenorganisatie. Het standpunt van het KNAW-bestuur met betrekking tot het evaluatierapport van het Rathenau Instituut is derhalve anders van opzet en toon dan een bestuursstandpunt over de evaluatie van een regulier KNAW-instituut. De KNAW heeft wat betreft het Rathenau Instituut immers geen (be-)sturende invloed.

Uiteraard is het KNAW-bestuur verheugd over de positieve uitkomst van de evaluatie van het Rathenau Instituut en het bestuur onderschrijft het belang van een onafhankelijk instituut voor de publieke meningsvorming inzake wetenschap en technologie. Het KNAW-bestuur vindt een dergelijke, op feiten gebaseerde meningsvorming van groot belang. Het bestuur is tevreden dat de commissie aangeeft dat de onafhankelijkheid voldoende is gewaarborgd binnen de KNAW-organisatie.

Het KNAW-bestuur deelt de mening van de evaluatiecommissie dat het Rathenau Instituut zich duidelijker en scherper dient te profileren zodat het eigen en onderscheidende karakter van het instituut ten opzichte van instellingen met een schijnbaar deels overlappende missie, zoals de AWT en de WRR, duidelijker zichtbaar wordt. Dit geldt overigens ook voor de adviestaak van de KNAW.

De KNAW is zich ervan bewust dat op het overlappende terrein van standpunten betreffende het wetenschapsbeleid er sprake kan zijn van spanningen tussen de Akademie en het Rathenau Instituut. Echter, dit is tot op heden slechts zeer zelden gebeurd.

Een scherper beeld van de missie en doelstellingen van het Rathenau Instituut bij de leden van de Tweede Kamer acht het KNAW-bestuur zeer gewenst en sluit aan bij de eigen pogingen van de KNAW om Kamerleden te voorzien van objectieve informatie over wetenschap.

Het Trippenhuis Kloveniersburgwal 29·1011 JY Amsterdam
Postbus 19121·1000 GC Amsterdam
Telefoon 020 551 0700· Fax 020 620 4941
www.knaw.nl

Het bestuur van de KNAW zou het op prijs stellen om eenmaal per jaar in een open sfeer te spreken met het bestuur van het Rathenau Instituut, waarbij een van de doelen kan zijn kennis te delen met betrekking tot de adviesagenda's van de beide organisaties. Ook de gewenste meerjarenvisie van het Rathenau Instituut, waar de evaluatiecommissie over spreekt, zou onderwerp van gesprek kunnen zijn.

Met vriendelijk groet,

Prof. dr. Hans Clevers
President

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H.C.', written over a horizontal line.

Kopie: Dr. M.J.V. van Bogaert, projectleider Qanu